MAGNUM LEGENDARIUM AUSTRIACUM (PARS III: 1.5. 1.7.)
Melk, 1458 Seite 117r
Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36452
Copyright: Melk, Benediktinerstift

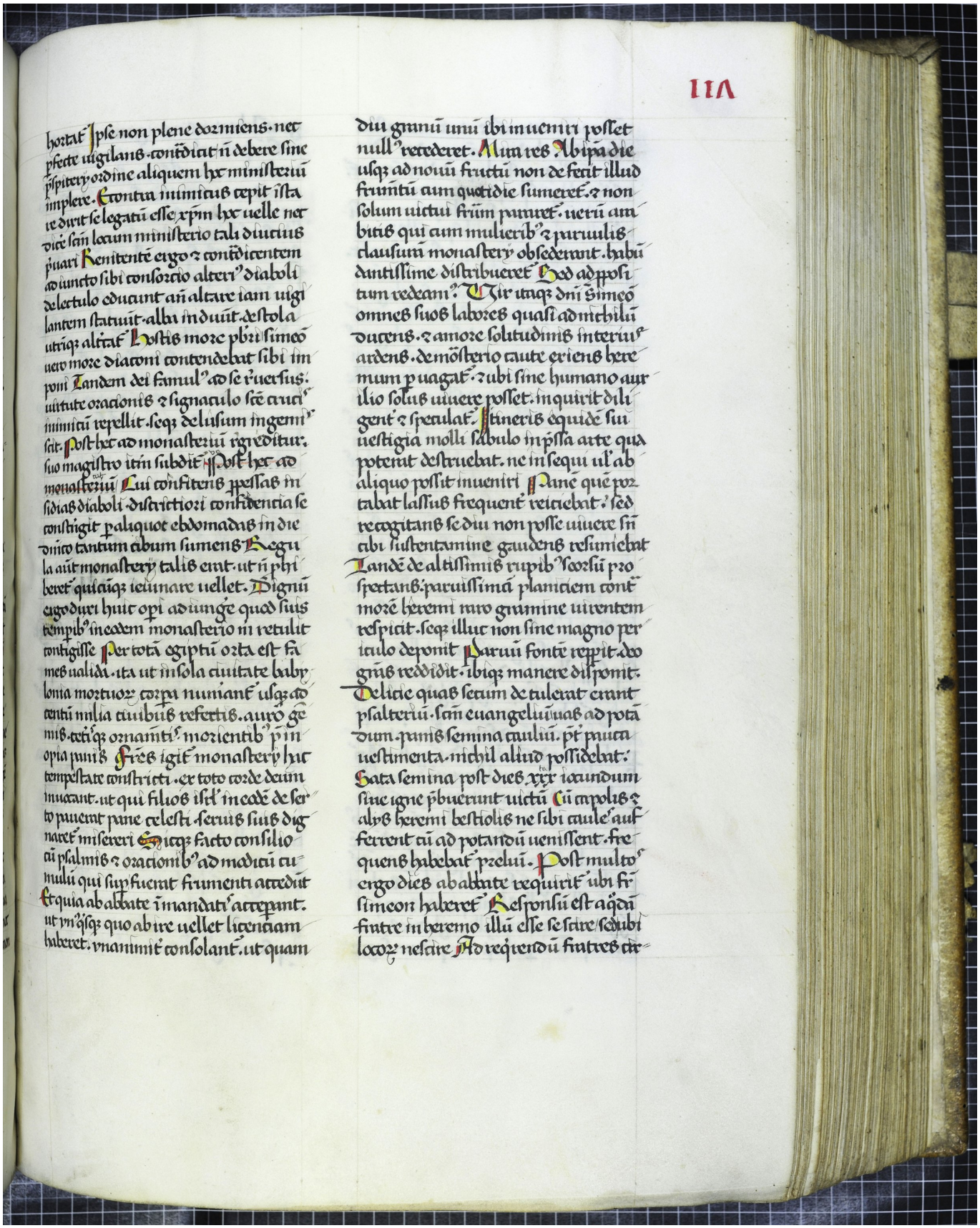

hortat Ipse non plene dormiens. nec
pfecte uigilans. contradicat n̄ debere sine
pspitery ordine aliquem hoc ministeriū
implere. Econtra inimicus cepit ista
re dixit se legatū esse xp̄m hoc uelle nec
dicē scm̄ locum ministerio tali diuicius
p̄uari Renitentē ergo ⁊ contradicentem
adiuncto sibi consorcio alteri⁹ diaboli
delectulo educunt an̄ altare iam uigi
lantem statuūt. alba induūt. destola
utriq; altrat Hostis more pb̄ri simeō
uero more diaconi contendebat sibi im
poni Tandem dei famul⁹ ad se r̄uersus.
uirtute oracionis ⁊ signaculo scē cruci⁹
inimicū repellit. seq; delusum ingemi⁹
scit. Post hec ad monasteriū rgreditur.
suo magistro itm̄ subdit Post hec ad
monasteriū Cui confitens ꝓpessas in
sidias diaboli. districtiori confidencia se
constrigit ꝑ aliquot ebdomadas in die
dn̄ico tantum cibum sumens Regu
la aūt monastery talis erat. ut n̄ ꝓhi
beret quicūq; ieiunare uellet. Dignū
ergo duxi huic opi adiunge quod suis
temꝑib⁹ in eodem monasterio m̄ retulit
contigisse Per totā egiptū orta est fa
mes ualida. ita ut in sola ciuitate baby
lonia mortuoꝝ corpa numiant usq; ad
centū milia ciuibus refertis. auro ge
mis. ceteriq; ornamentis. morientib⁹ p̄ in
opia panis Fr̄es igit monastery hac
tempestate constricti. ex toto corde deum
inuocant. ut qui filios isrl̄ in eodē de ser
to pauerat pane celesti. seruis suis dig
naret misereri Sicq; facto consilio
cū psalmis ⁊ oracionib⁹ ad modicū cu
mulū qui sup̄fuerat frumenti accedūt
Et quia ab abbate ī mandatis acceꝑant.
ut vn⁹ q̄sq; quo ab ire uellet licenciam
haberet. vnanimit̄ consolant. ut quam

diu granū unū ibi inueniri posset
null⁹ recederet. Mira res Ab ipa die
usq; ad nouū fructū non defecit illud
frumētū cum quotidie sumeret. ⁊ non
solum uictui frūm pararet. uerū ara
bitis qui cum mulierib⁹ ⁊ paruulis
clausurā monastery obsederant. habū
dantissime distribueret Sed ad ꝓposi
tum redeam⁹. Vir itaq; dn̄i simeō
omnes suos labores quasi ad nichilū
ducens. ⁊ amore solitudinis interius
ardens. de mōsterio caute exiens here
mum ꝑuagat. ⁊ ubi sine humano aux
ilio solus uiuere posset. inquirit dili
gent̄ ⁊ speculat. Itineris equidē sui
uestigia molli sabulo in p̄ssa arte qua
poterat destruebat. ne insequi ul' ab
aliquo possit inueniri Panē quē por
tabat lassus frequent̄ reiciebat. sed
recogitans se diu non posse uiuere sn̄
cibi sustentamine gaudens resumiebat
Tandē de altissimis rupib⁹ seorsū pro
spectans. paruissimā planiciem cont̄
morē heremi raro gramine uirentem
respicit. seq; illuc non sine magno per
iculo deponit Paruū fontē reꝑit. deo
grās reddidit. ibiq; manere disponit.
Delicie quas secum detulerat erant
psalteriū. scm̄ euangeliū uas ad potā
dum. panis semina cauliū. p̄t pauca
uestimenta. nichil aliud possidebat.
Sata semina post dies xxx iocundum
sine igne p̄buerunt uictū Cū capolis ⁊
alys heremi bestiolis ne sibi caules auf
ferrent cū ad potandū uenissent. fre
quens habebat preliū. Post multos
ergo dies ab abbate requirit ubi fr̄
simeon haberet Responsū est a q̄dā
fratre in heremo illū esse se scire sed ubi
locoꝝ nescire Ad req̄rendū fratres cir